

en Afløsning fundet Sted netop af de samme beslagtede Byrder som dem, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Jeg har ikke havt Leilighed til at se efter, om denne Lov findes i den preussiske Lovsamling. Dens fulde Titel skal jeg imidlertid angive. Den lyder saaledes: „Gesetz betreffend die Ablösung der Reallasten in der Provinz Schleswig-Holstein“ af 3die Januar 1873. Naar man der allerede for 10 Aar siden er gaaet til at gjøre dette Skridt, tror jeg, at dette end yderligere maa bestyrke den Opfattelse, at det kunde ogsaa være ganske betimeligt nu hos os, hvor Forholdene dog ganske vist ere særdeles beslagtede og mere beslagtede end i noget andet Land, at gaa til noget Vignende. Jeg indskyder den Bemærkning, at det forekommer mig endogsaa, at man i Hertugdømmerne har givet en noget mindre Erstatning, end der er foreslaaet i dette Forslag, nemlig en Kapitalisering med det 18—20 dobbelte, medens dette Lovforslag jo gaar noget videre. Jeg har en enkelt personlig Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen). Det ærede Medlem var i sit Foredrag lidt slem ved Juristerne. Jeg misforstod ikke det ærede Medlem, at det kun var i sin Tales Flugt, at han brugte saadanne almindelige Udtryk. Han antede navnlig over Juristernes Fortolkning af Grundlovens § 49 og fandt, at den var af en saadan Bestaenhed, at den stred mod, hvad alle andre Mennesker mente, at der stod i Grundlovens § 49. Jeg gjentager, at jeg meget vel forstod, hvorhen det ærede Medlem sigtede, og at han maaske dog har samme Opfattelse af Grundlovens § 49 og de Konsekventer, som følge af den, om han end ikke mener at burde følge disse Konsekventer saa langt som de to Jurister f. Ex., der sidde her paa samme Bænk som det ærede Medlem.

F. Sager: Jeg skal selvfølgelig opfylde det ærede Medlem for Middelfarts (Monrad) Ønske, at læse, hvad han har sagt om mig, men jeg maa dog bemærke, at naar han nu udtalte som Bevis for, at jeg var svimmel, at jeg ved den ene Leilighed talte om et ikke foreliggende Lovforslag og ved den anden Leilighed om et andet, saa maa jeg antage, at det ærede Medlem maa have overhørt, at jeg i forrige Møde begyndte med en Forespørgsel til Formanden, om det maatte være mig tilladt at behandle de tre Forslag under Et, thi det var min Afgt at se dem fra et principielt Standpunkt, hvorfor det var mig nødvendigt at behandle dem under Et. Ordet blev ikke frataget mig af den hvitærede Formand, og jeg ansaa mig derfor for fuld-

stændig berettiget til at have gjort det den gang. Nu, da det tredje Forslag foreligger, og de to andre have foreligget, og flere Talere have streift ind paa de andre, tror jeg ikke, at der i det, som det ærede Medlem har anført, kan søges Skygge af Bevis for, at jeg skulde være uflar over, hvad der foreligger til Behandling. Men selv om jeg havde gjort mig skyldig dert, vilde jeg være tilfreds med at have et saa høitaget Forbillede som det ærede Medlem for Middelfart, der, ligesom han havde udtalt de nævnte Ord til mig, bragte Spørgsmaalet om Afbøingen ind i Debatten idag. Hvis det ærede Medlem mener, at man skal have et specielt Privilegium for at behandle tre nøie sammenhængende Love under Et, maa han være i Besiddelse af et ganske specielt Privilegium for at gjøre et saadant Spring. — Der var en Udtalelse, som det glæder mig at faae Leilighed til at rette, idet man har mod mig udtalt Ordet *Insinuation*; jeg glemte, da jeg før havde Ordet, hvorfor jeg egentlig havde forlangt det, da der kom andre Ting imellem. Det ærede Medlem skal have sagt, at jeg endte mine Udtalelser forleden med at bestynde ham og de andre Forslagsstillere for at være politiske Intriganter. Jeg skal ikke knytte et eneste Ord dertil, men blot oplæse et Par Linier. (Tang: Vi have hørt det!) Jeg maa antage, at det ærede Medlem for Middelfart ikke har hørt det, og vil derfor oplæse det, naar man bestynder mig for *Insinuation*, det er en Ret, som den ærede Formand upaatvivlelig vil give mig, og som ligesaa lidt kan fratages mig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang), som det ærede Medlem Weise Amts 2den Valgkreds (Berg) kunde fratage mig Ordet forleden Dag mod Formandens Billie. Jeg sagde altsaa: „Ligejøm Tilhengere af den evige Fred praktisk taget arbejde nærmest til Fordel for de Feige og Fædrelandsløse og for politiske Intriganter, saaledes tror jeg, at ogsaa de her omhandlede Love nærmest ville tjene dem til Fordel, der begjære Næstens Eiendom, og være til Fordel for politiske Intrigemagere.“ (Berntsen: Det er grovt!) Det er grovt, siger det ærede Medlem, men der maa dog være en Grændse for Misforstaaelser af denne Art. Naar man udtaler, at disse Love kunne blive til Gavn for de daarlige Kræfter i Samfundet eller de Dele af Samfundet, som man dog maa erkende findes til enhver Tid og i enhver Nation, naar man siger, at denne Lov vil blive misbrugt og misforstaaet og drage Konsekventer efter sig, som de daarligere Elementer i Samfundet ville drage Fordel af, er det saa en Bestyndning